

Tekmeria

Vol 19 (2025)

γεγενῆσθαι. μνηύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκο-
 λούθων περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων
 περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ
 οἴνου γεγενημέναι. ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ • ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
 NATIONAL HELLNIC RESEARCH FOUNDATION • INSTITUTE OF HISTORICAL RESEARCH
 SECTION OF GREEK AND ROMAN ANTIQUITY καὶ
 αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι
 ἐμποδῶν ὄντι σφίσι μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου βεβαίως προστάναι,
 καὶ νομίσαντες, εἰ αὐτὸν ἐξελάσειαν, πρῶτοι ἂν εἶναι, ἐμεγά-
 λυνον καὶ ἐβόων. **Τεκμήρια** τὴν ἐπὶ δῆμον καταλύσει τά τε μυστικά καὶ
 ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπή γένηται καὶ οὐδὲ εἴη αὐτῶν ὅτι οὐ
 μετ' ἐκείνου ἐπράχθη, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ
 ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν. ὁ δ' ἐν τε
 τῷ παρόντι ΣΥΜΒΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΥ
 ΚΟΣΜΟΥ • CONTRIBUTIONS TO THE HISTORY OF THE GREEK
 AND ROMAN WORLD • CONTRIBUTIONS A L'HISTOIRE DU
 MONDE GREC ET ROMAIN • BEITRÄGE ZUR GESCHICHTE
 DER GRIECHISCHEN UND RÖMISCHEN WELT • CONTRIBUTI
 PER LA STORIA DEL MONDO GRECO E ROMANO καὶ ἐτοῖμος ἦν
 πρὶν ἐκπλεῖν κρινεῖν, πρὶν διαγνώσῃ, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ
 γὰρ καὶ τὰ τῆς παρικοπῆς ἐπεπερισσότερα, καὶ εἰ μὲν τούτων
 τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι, εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρχειν. καὶ
 ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος πέρι αὐτοῦ διαβολὴς ἀποδέχεσθαι,
 ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδίκησε καὶ ὅτι σωφρονέστερον εἶη
 μὴ μετὰ τοιαύτης αἰτίας, πρὶν διαγνώσῃ, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ
 τοσοῦτ' στρατεύματι. οἱ δ' ἐχθροὶ δεδιότες τό τε στράτευμα
 μὴ εὖνουν ἔχῃ, ἣν ἤδη ἀγωνίζεται, ὃ τε δῆμος μὴ μαλα-
 κίζεται θεραπεύων ὅτι δι' ἐκείνου οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον
 καὶ τῶν Μαντινέων τινές, ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλους
 ῥήτορας ἐνιέντες οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν καὶ μὴ
 κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δὲ κρίνεσθαι ἐν ἡμέραις
 ῥηταῖς, βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἣν ἔμελλον ῥᾶον
 αὐτοῦ ἀπόντος ποιεῖν, μετάπεμpton κομισθέντα αὐτὸν ἀγω-
 νίσασθαι. καὶ ἔδοξε πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην.
 Μετὰ δὲ ταῦτα θέρους μεσοῦντος ἤδη ἡ ἀναγωγὴ ἐγγίγνεται

Ὅρος τῆς βασιλικῆς χώρας

Θώμη Σαββοπούλου, Μιλτιάδης Β. Χατζόπουλος

doi: [10.12681/tekmeria.40479](https://doi.org/10.12681/tekmeria.40479)

Copyright © 2025, Θώμη Σαββοπούλου, Μιλτιάδης Β. Χατζόπουλος

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Σαββοπούλου Θ., & Χατζόπουλος Μ. Β. (2025). Ὅρος τῆς βασιλικῆς χώρας. *Tekmeria*, 19.
<https://doi.org/10.12681/tekmeria.40479>

Όρος τῆς βασιλικῆς χώρας

Μουσείο Κιλκίς, ἀριθμὸς καταγραφῆς 11454. Ἀνευρέθη τὸ 2016 σὲ ἀγροτικὴ περιοχὴ ἐντὸς τοῦ κηρυγμένου ἀρχαιολογικοῦ χώρου τῆς Εὐρωποῦ ἀπὸ τὸν κ. Ἰωάννη Ὁκάογλου (συντεταγμένες: 40° 53' 8" πλάτος, 22° 33' 26" μῆκος [εἰκ. 7]).

Ὑπόλευκος ἀσβεστολιθικὸς ὄρος μὲ μορφὴ ὀρθογώνιας παραλληλεπίπεδης στήλης, ἀποκεκρουμένος κατὰ τὴν ἄνω ἀριστερὴ παρειὰ καὶ φθαρμένος ἐπιφανειακὰ κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰ κυρία ὄψη, λειασμένος κατὰ τὸ ἄνω τρίτο τῆς κυρίας ὀψεως καὶ ἄδρὰ κατεργασμένος κατὰ τὰ λοιπὰ δύο τρίτα, σὲ σχῆμα ἐμβόλου ὕψους $\pm 0,44$. Ἡ ἔδραση τῆς στήλης εἶναι ἐπιμελῶς λαξευμένη μὲ χτένι, γεγονὸς ποὺ ὑποδηλώνει τὴν τοποθέτησίν της σὲ κάποιο βᾶθρο καὶ ὅχι κατ' εὐθεΐαν στὸ χῶμα. Στὴν πίσω πλευρὰ τοῦ ὄρου ἀριστερά, διαγώνια ἀβαθὴς ρωγμὴ καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μικρὸ τμῆμα ἀποφλοιώσεως τοῦ πετρώματος. Οἱ ὑπόλοιπες ὀψεις ἄδρὰ ἐπεξεργασμένες. Δύο ἐπιφανειακὲς χαρακίες προερχόμενες ἀπὸ γεωργικὸ ἐργαλεῖο παρατηροῦνται στὸ κάτω μέρος τῆς στήλης. Διαστάσεις: ὕψος: 0,93· πλάτος: 0,49 (ἄνω) καὶ 0,44 (κάτω, στὸ ἔμβολο)· πάχος: 0,24. Ἡ ἐπιγραφὴ σὲ ἀβαθεῖς ἔγκοιλο, ἐπιμελῶς λειασμένο πεδίο, διαστάσεων 0,44 x 0,23, στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τῆς κυρίας ὀψεως. Ὑψος γραμμάτων: 0,025-0,03· διάστιχα: 0,01. Οἱ ὀριζόντιες ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν γραμμάτων ποικίλλουν (α' στίχος: 0,07, β' στίχος: 0,01, γ' στίχος: 0,025). Χρονολόγησις (βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων): πρῶτοι ἐλληνιστικοὶ χρόνοι (εἰκ. 1-6).

Ό ρ ο ς
τῆς βασιλικῆς
χ ώ ρ α ς.

Στ. 1: λείπει τὸ ἄνω ἀριστερὸ τόξο τοῦ ὀμικρον, ἡ δὲ ἄνω γωνία συγκλίσεως τοῦ σίγμα ἔχει φθαρεῖ. Στ. 2: τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ταῦ, καὶ ἐν μέρει τὸ κάππα καὶ τὸ τελικὸ σίγμα τοῦ στίχου εἶναι φθαρμένα. Στ. 3: διακρίνεται μόνον ἡ ὀριζόντια κάτω κεραία τοῦ σίγμα καὶ ἡ γωνία συγκλίσεως τῶν κεραίων. Ἡ ψευδαίσθησις παρουσίας στοιχείων ἀπὸ προγενέστερη ἀπολαξευθεῖσα ἐπιγραφὴ σὲ διάφορα σημεῖα τῆς κυρίας ὀψεως τοῦ λίθου πρέπει νὰ ἀποδοθεῖ στὴν ποιότητα τοῦ πετρώματος καὶ στὴν ἐπὶ αἰῶνες ἔκθεσίν του στὸ ὑπαίθρο.

Στὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου, μὲ ἀμελῆ χάραξη, ἀποδίδεται κύκλος στὸ κέντρο τοῦ ὁποίου διακρίνονται δύο τεμνόμενες διάμετροι, πιθανὸν ἐπιγενόμενο γκραφίτι,

πού αποδίδει την πανάρχαιη αντίληψη δημιουργικής αποτυπώσεως σὲ δημόσιες ἢ ἰδιωτικές ἐπιφάνειες.¹

Ἡ ἀνεύρεση τοῦ ἀνωτέρω ὅρου ὑπενθυμίζει τὸ ἐξῆς παράδοξο: ἐνῶ στὰ νεώτερα συγγράμματα περὶ τῶν θεσμῶν τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου γίνεται πολὺς λόγος γιὰ τὴν βασιλικὴ χώρα,² ἡ μόνη ἄλλη πηγὴ πού τὴν ἀφορᾷ καὶ τὴν ἀναφέρει μὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν διατύπωση ἀπαντᾷ σὲ ἀπόφαση τῆς ρωμαϊκῆς Συγκλήτου λίγο μετὰ τὸ 168 π.Χ., ἡ ὁποία σώζεται ἀποσπασματικά σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Δημητριάδα, ὅπου ἀπαντοῦν μία ἢ δύο φορές, ἀλλὰ δυστυχῶς χωρὶς σαφὲς πλαίσιο, οἱ λέξεις: χώρας βασιλικῆς / [χώρας;] βασιλικῆς.³ Τὸ ἴδιο παράδοξο φαινόμενο παρατηρεῖται καὶ στὰ ἑλληνιστικά βασιλεια τῆς Ἀνατολῆς,⁴ ὅπου οἱ περὶ αὐτῶν νεώτερες μελέτες, ἀπὸ τὸν Μ. Rostowzew καὶ τὸν Ε. Bickerman μέχρι τὸν L. Capdetrey,⁵ βρῖθουν ἀναφορῶν στὶς βασιλικὲς γαῖες, ἀλλὰ ὅπου ἡ συγκεκριμένη διατύπωση (βασιλικὴ χώρα) σπανίως ἐμφανίζεται. Στὴν πράξη, σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὸ ἐπίθετο βασιλική, χωρὶς νὰ ἀναφέρεται, ὑπονοεῖται ἀπὸ τὰ συμφραζόμενα⁶.

Ὅροι⁷

Εἶναι γνωστὲς τουλάχιστον 13 ὁροθεσίες ἀπὸ τὴν ἐπικράτεια τοῦ βασιλείου τῆς Μακεδονίας,⁸ ἔργο τῶν βασιλέων, ἀργότερα τῶν ρωμαϊκῶν ἀρχῶν ἢ ἀκόμη προῖον πρωτοβουλίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

1. Βλ. τὴν σχεδιαστικὴ ἀποτύπωση στὸν συλλογικὸ τόμο *Θ-ink*.

2. Βλ. π.χ. Hammond 1989, 49· Hatzopoulos 1996, I 43, 45, 99 σημ. 4, 167-168, 171, 174, 195-196, 199-201, 204, 205, 207, 222, 226, 242, 335, 354 σημ. 6, 398, 419, 420-423, 435, 436-437, 439, 483· Hatzopoulos 2020, 34 σημ. 107, 38-40, 51-58, 120, 171· Mari 2022, μὲ περαιτέρω βιβλιογραφία.

3. SEG 56, 626, στ. 8 καὶ 16-17 ἀντιστοίχως.

4. Μὲ τὴν ἐξαίρεση τῆς πτολεμαϊκῆς Αἰγύπτου λόγω τῆς ἀφθονίας τῶν παπυρικῶν πηγῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπάρξεως μόνον τριῶν ἑλληνικῶν πόλεων.

5. Rostowzew 1910· Bickerman 1938, 169-185· Capdetrey 2007, 135-166· Capdetrey 2022, 171-214.

6. Βλ. π.χ. Ἀρρ. Ἀν. 1.16.5· Hatzopoulos, *Macedonian Institutions II* ἀρ. 2, I στ. 5 καὶ 17, στ. 5· *I. Priene* 1, στ. 10.

7. Γιὰ τὰ σύνορα καὶ τὶς ὁροθεσίες γενικῶς, βλ. Rousset 1994, 97-126 καὶ, ἰδίως, 109-110. Γιὰ τὶς ὁροθεσίες τῆς Μακεδονίας εἰδικώτερα, βλ. Papazoglou 1979, 240-246. Πρβλ. Ἀρναούτογλου 2018, 95-138.

8. Δηλαδή δὲν συμπεριλαμβάνονται ρωμαϊκὲς ὁροθεσίες πού ἀφοροῦν περιοχὲς ἀνατολικά τῆς Ἀμφιπόλεως τῶν ὁποίων ἡ ἔνταξη στὴν καθαυτὴ Μακεδονία πρὶν ἀπὸ τὴν ρωμαϊκὴ κατάκτηση ἀμφιβητεῖται. Ἐπὶ πλέον ἀφοροῦν ἰδίως σχέσεις μεταξὺ τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας τῶν Φιλίππων καὶ πολιτικῶν μονάδων ἢ καὶ ἰδιωτῶν πολὺ μετὰ τὴν κατάλυση τοῦ βασιλείου. Ὁ Πίκουλας 1996, 893-902, ἀπογράφει 14 ὁροθεσίες, συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ρωμαϊκὴ ἀποικία τῶν Φιλίππων.

Ἡ ἀρχαιότερη γνωστὴ ὁροθεσία τῆς Μακεδονίας ἔγινε ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀμύντα Γ' κατὰ τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ Δ' αἰ. π.Χ. καὶ διασώζεται σὲ λατινικὴ ἐπιγραφή τοῦ 101 μ.Χ. ἡ ὁποία ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ, κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Καιλίου Νίγηρος, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν κρίσιν τοῦ ἐντεταλμένου ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα κριτοῦ Οὐεργινίου Πουβλιανοῦ ἐπιβεβαιώνει τὰ ὅρια μεταξὺ Ἑλιμιωτῶν καὶ Δολιχαίων:⁹

Cum | [p]robatum sit mihi in stela lap|idea, quae posita est in for|o Doli-
chanarum, inscriptos |¹⁵ esse fenes (!) conveniente|s defini<t>ioni regi-
ae factae | ab Amynta Philippi patr{a}e in|ter Dolichanos et Elemi|otas,
piacet (!) finem esse a ter|²⁰mino, qui est in via supra | Geranas inter
Azzoris [et] | ONOAREAS et Petraeas [in?]| Dolichis, per summa iug[a]
| [a]t canpum, qui Pronom[ae] |²⁵ [v]ocatur, ita ut canpus in [pa]rte sit
Elemiotarum, e[st] per| | summa iuga at [Vene|ris?] fa[n]u[m - -].

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δ' αἰ. π.Χ. χρονολογεῖται ἡ ὁροθεσία τοῦ Φιλίππου Β' ποὺ ἀφοροῦσε πόλεις τῆς Μυγδονίας:

[Ἐπὶ τῆς Φιλίππου] βασιλείας τοῦ Ἀ[μ(;)]ύντου· ὅρια (...) τὰ Εὐγέων
ὅ[ρια...]. | Ὅρια Ῥαμίους Κισσεΐτα[ις] (...). Ὅρος Ὅσβαίοις | [καὶ
(...)] (...). [Ὅρια] | Ὅσβαίο<i>ς</i> πρὸς Καλλιπο<i>λ</i>ίτας (...).¹⁰

Στὸν ἴδιο βασιλέα ἀποδίδονται δύο ὁροθεσίες τῆς Κρηστωνίας τῶν μέσων τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. στὶς ὁποῖες ὁ διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Μακεδονίας Πόπλιος Κλώδιος Καπίτων υἱοθετεῖ τὶς σχετικὲς ἀποφάσεις Φιλίππου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ βασιλέως Φιλίππου ἀντίστοιχα. Ἡ μία σχετίζεται μὲ τὸν ὀρισμὸ τῆς χώρας τῆς πόλεως Βραγύλου:

Ὅρους ἀποκατέσ|τησε κατὰ τὴν γε|γεννημένην ὑπὸ | Φιλίππου τοῦ
βα|σιλέως ὁροθεσί|αν (...) Βραγυλίοις. | Ὅρος Θράσωνος ἡρῶ|ον.¹¹

Ἡ ἄλλη ὁροθεσία διευθετεῖ τὰ ὅρια μεταξὺ τῶν χωρῶν τῶν Βραγυλίων, τῶν Τιβηρίων καὶ τῶν Κισσυνίων:

Ὅρους ἀπο|κατέστησε κα|τὰ τὴν γεγεννημέ|νην{μενην} ὑπὸ Φιλίππου
τοῦ βα|σιλέως ὁροθεσί|αν (...) Βραγυλίοις, | Τιβηρίοις, Κισσυνίοις.
Ὅρος [...]ό|λιος ἡρῶ<o>v.¹²

Μία ὁροθεσία ποὺ ἀποφάσισε ὁ Ἀλέξανδρος Γ' καὶ τὴν ἐκτέλεση τῆς ὁποίας

9. *ILGR* 173 (Wace, Thompson 1910, 193-204). Βλ. καὶ Lucas 1997, 101-108, ἀρ. 48, ὁρισμέ-
νες παρατηρήσεις τοῦ ὁποίου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

10. *I. Amphaxitis* I 139.

11. *I. Amphaxitis* I 28.

12. *I. Amphaxitis* I 34.

ἀνέθεσε στοὺς Φιλώτα καὶ Λεοννάτο, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἐξετελέσθη ποτέ, μαρτυρεῖται σὲ ἀπάντηση τοῦ βασιλέως σὲ πρεσβεία τῶν Φιλίππων:

...ὀρίσαι δὲ τὴν [ἀρ]γὸν χώραν αὐτοῖς Φιλώταν καὶ Λεονν[άτον (...)].¹³

Ἀκολουθεῖ χρονολογικὰ ὁροθεσία τῆς χώρας τῆς Δημητριάδος καὶ τῶν Φερῶν ἀπὸ τὸν Δημήτριο Πολιορκητὴ μεταξὺ τοῦ 293 καὶ τοῦ 287 π.Χ., ποὺ σώζεται σὲ ἀδημοσίευτη ἐπιγραφή τοῦ Δίου:

(...) [Δημητρίε]υσι καὶ Φεραίοις τὴν χ[ώραν] | [ὥς αὐτοὶ ἐπέδ]οσαν ὥρισα· τῆς οὖν [όρο]||[θεσίας τῆς γεγενημένης ἐν [τῷ] | [... ἔτει ὥς οἱ ὅ]ροι κείνται ἀπέσταλκά σοι | [τὸ ἀντίγρα]φον] (...).

Στὴν συνέχεια διευκρινίζονται οἱ ἐπὶ μέρους ὅροι.¹⁴

Στὸ πρῶτο ἥμισυ τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. ἐπίσης ἀνήκει τιμητικὴ ἐπιγραφή τῶν Γόννων ποὺ μνημονεύει τοὺς ὅρους –καὶ ὅχι τὰ ὅρη– τῶν Λειβήθρων, προφανῶς μὲ τοὺς Γόννους.¹⁵ Στὴν ἀποσπασματικὰ σωζόμενη σ' ἐπιγραφή τῶν Γόννων ὁροθεσία τοῦ τέλους τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. ἀναφέρονται ἐπανειλημμένως, ὅπως εἶναι ἀναμενόμενο, οἱ ὅροι μεταξὺ Γόννων καὶ Ἡρακλείου.¹⁶

Ὅροι βασιλ[ικοί], δηλαδὴ ὅροι ποὺ ὁριοθετοῦν τὴν βασιλικὴ χώρα, ἐμφανίζονται στὴν προαναφερθεῖσα ἑλληνικὴ μετάφραση βουλευμάτος τῆς ρωμαϊκῆς Συγκλήτου σὲ ἐπιγραφή τοῦ 168/7 π.Χ.,¹⁷ ἐνῶ ὀρίζονται πολιτικοὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὸν ὀρισμὸ τῶν ὁδῶν ἀναφέρονται σὲ δημόσιο ἔγγραφο τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὴν Κύρρο (τὰ ὀρισθέντα τοῖς ὀρισταῖς).¹⁸

Μετὰ τὴν ρωμαϊκὴ κατάκτηση ἡ εὐθύνη τῶν ὁροθεσιῶν περιέρχεται στὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητῶν ἢ ἄλλων Ρωμαίων ἀξιωματούχων τῆς ἐπαρχίας Μακεδονίας. Σύμφωνα μὲ λατινικὴ ἐπιγραφή, ποὺ ἐντοπίσθηκε στὴν Καρυὰ τῆς Πιερίας, ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ τὸ 101 μ.Χ., κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο μερῶν, ὀρίσθηκαν τὰ ὅρια μεταξὺ Διεστῶν καὶ Ὀλοσσονίων:

13. Hatzopoulos, *Macedonian Institutions* II ἀρ. 6.

14. Ἀδημοσίευτη· βλ. SEG 56, 703.

15. Helly, *Gonnoi* II ἀρ. 2 (πρβλ. I 92 καὶ II 105): ἀπὸ τῆς χαρ[άδρας] | μέχρι τῶν ὄρων τῶν Λειβ[ηθρίων]. Παρὰ τὴν διαφορετικὴ γνώμη τοῦ Helly, ἀλλὰ καὶ τῶν Robert, BE 1973, 243. Οἱ Γόννοι συνόρευαν καὶ μὲ τὸ Ἡράκλειον καὶ μὲ τὰ Λεῖβηθρα· βλ. τὸν χάρτη τοῦ Lucas 1997, 146 εἰκ. 9.

16. Helly, *Gonnoi* II ἀρ. 93 καὶ 103· πρβλ. ἀρ. 94-105.

17. Batziou, Pikoulas 2006, 80 (SEG 56, 626, στ. 18). Βλ. κατωτέρω.

18. EKM Β' 401, στ. 25. Πρβλ. κατωτέρω.

[Imp(eratori)] Aug(usto) | [fines] der[ecti] | [int]er Dien[ses] | [et]
Olossoni[os] | [ex c]onvention[e] | ipsorum | [Im]p(eratore) Nerva
Tr[ai]a]no Ca[es]are | Aug(usto) Germa[n(ico)] III co(n)s(ule).¹⁹

Τὸ 114 μ.Χ., ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ, ὁ πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος Γάιος Τυράννιος Πρίσκος ἔθεσε τοὺς ὅρους μεταξὺ τῶν Λυγκηστῶν [. .]αίων καὶ Δεβ[. .]αίων κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας Μακεδονίας ἀνθυπάτου Κοΐντου Ἀννίου Μαξίμου:

(...) Γ(άιος) Τυ[ρ]ά[ν]νιος Πρεῖς|κος πρεσβευτῆ[ς] | καὶ ἀντιστράτ[η]||-
γος δοθεὶς κρ[ι]τῆς ὑπὸ Κ(οῖντου) Ἀ{ι}ννί[ου] Μαξίμου ἀνθ[υ]||[π]άτου
μεταξὺ [. .]αίων καὶ Δεβ[. .]αίων ὅρους [ἐ]θ[η]κα.²⁰

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀδριανοῦ ὁ πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος Λεύκιος Τερέντιος Γεντιανὸς (κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ αὐτοκράτορος) ἔθεσε τοὺς ὅρους μεταξὺ τριῶν πόλεων τῆς Ἑορδαίας: τῆς Κέλλης, τῆς Βοκερίας καὶ τῆς Δολίχης:

Termini positi in|ter Ciellaeos et | Bocerraeos et Dolochaeos (...).²¹

Ὁ ἴδιος Ρωμαῖος ἀξιωματοῦχος τὸ 120 μ.Χ. ἔδωσε ἐντολὴν σὲ ἐκατόνταρχο ὑπὸ τὶς διαταγές του νὰ ὀριοθετήσῃ στὴν Πελαγονία ἀμφισβητούμενη περιοχὴ μεταξὺ τῶν Γενεατῶν καὶ τῶν [- - -]ιξίνων:

(...) <L(ucio)> Terentio G[en]tiano leg(ato) A[ug(usti)] | pr(o) pr(aeto-
re) termin[i] | positi per Clau[di]a]num Ma{a}xim[um] (centurionem) |
leg(ionis) I Minerv(iae) [in]|ter Geneatas e[t - - - -]ixinos.²²

Κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν περίοδο μαρτυροῦνται, ὅπως ἀναφέρθηκε ἤδη,²³ καὶ ὀροθεσίες μεταξὺ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν. Τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση ὅρου χαραγμένου τὸν Β' ἢ Γ' αἰ. μ.Χ. σὲ βράχο τῆς θέσεως Ἀλωνάκι, στὴν κοινότητα τοῦ Ἀνύδρου, κοντὰ στὴν ἀρχαία Κύρρο: Ὅρος κατὰ | σύμφωνον | Κυρρέσταις | πρὸς Μενήϊδα. Τὸ σπάνιο ἀνθρωπωνύμιο Μεν(ν)ις μαρτυρεῖται στὴν οἰκογένεια πλουσίων γαιοκτημόνων τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῆς Βοττίας.²⁴

19. Lucas 1997, 108-109 ἀρ. 49 (CIL III 591· ILGR 174), τὶς ἀναγνώσεις τοῦ ὁποίου ἀκολουθοῦμε.

20. EAM 181.

21. Ἀνέκδοτη ἐπιγραφή πὺν θὰ δημοσιεύσουν οἱ Ἡ. Κ. Σβέρκος καὶ Γ. Σουρῆς πρβλ. Hatzopoulos 1996, 193 καὶ Σβέρκος 2011, 252-254, μὲ πρόσθετη βιβλιογραφία στὴ σημ. 45.

22. IG X 2.2, 162.

23. Πρβλ. σημ. 8.

24. EKM Β' 416.

Προϊόν ανάλογης συμβάσεως μέλους τῆς ἴδιας οἰκογένειας μὲ τὴν Ἑδεσσα εἶναι ἴσως ὁ ὅρος ποὺ ἀνακαλύφθηκε σὲ δεύτερη πιθανῶς χρῆση σὲ ἀρχαῖο νεκροταφεῖο κοντὰ στὴν κοινότητα τοῦ Προφήτη Ἡλία Ἑδέσσης: Ὅρος.²⁵

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ περιπτώσεις ὅπου οἱ ὅροι τίθενται μονομερῶς μὲ πρωτοβουλία πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς κοινότητος. Τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση ὅρου τοῦ Ε' αἰ. π.Χ. ἀπὸ ἱερὸ τῆς Ἀρτέμιδος στὴν Ἀμφίπολη: [Ὅ]ρος Ἀρ[τέ]μιδο[ς] | [ἱ]ρ[ός].²⁶

Μονομερῶς ἐπίσης ἡ πόλις τῆς Μορρύλου ἔθεσε τὰ ὅρια μεταξὺ τοῦ ἀστικοῦ κέντρου (μητρόπολις) καὶ τῶν κωμῶν ποὺ ἀνῆκαν στὴν ιδιότυπη αὐτὴν συμπολιτεία: Ὅρος Μο[ρ]υλίων | τῆς μη[τρο]πόλεως.²⁷

Βασιλικός, βασιλική, βασιλικόν

Τὸ ἐπίθετο βασιλικὸς ἀπαντᾷ, ἀλλὰ ὄχι συχνά, στὶς ἐπιγραφὲς τῆς Μακεδονίας καὶ σὲ σχετικὲς μὲ τὴν Μακεδονία φιλολογικὲς πηγές. Στὴν ἐρμηνεία τῆς σημασίας του τόσο στὴν Μακεδονία ὅσο καὶ στὰ ἄλλα ἐλληνιστικὰ βασίλεια –καὶ κυρίως σὲ αὐτὸ τῶν Σελευκιδῶν– ἔχουν ἀφιερωθεῖ σελίδες ἐπὶ σελίδων.²⁸ Ἀντικείμενο τῶν ἀντιφατικῶν ἀπόψεων εἶναι ἰδίως: ἀφ' ἑνὸς ὁ βαθμὸς τῆς κυριότητος τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς δορικτῆτος χώρας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ κατὰ πόσον ἡ κυριότητα τοῦ βασιλέως ἀφορᾷ τὸ πρόσωπό του ἢ τὸν θεσμό.

Ἡ ἀπάντηση στὰ ζητούμενα αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μακεδονία δίδεται ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα διακρίνουν σαφῶς τὰ βασιλικά ἀπὸ τὰ δημόσια εἴτε πρόκειται γιὰ τὸ σύνολο τῆς ἐπικράτειας (οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα)²⁹ εἴτε ἀκόμη καὶ γιὰ καθημερινὰ καὶ εὐτελεῖ ἀντικείμενα ὅπως τὰ κεραμίδια, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζονται ἀντιθετικὰ ἀφ' ἑνὸς ὡς βασιλικὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡς δημό(σιος) ἢ Πέλλης (ἐνν. κέραμος).³⁰ Τὰ βασιλικά εἶναι οἱ πηγὲς προσόδου τοῦ βασιλέως· ἤδη δὲ κατανηλωμένων καὶ διαγεγραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν βασιλικῶν.³¹ Τὸ βασιλικὸν στὸν ἐνικό, χωρὶς νὰ συνοδεύεται ἀπὸ οὐσιαστικό, εἶναι τὸ βασιλικὸ ταμεῖο:

(...) ἀποτινέτωσαν (...) εἰς μὲν τὸ βασ[ι]λικὸν καθ' ἕκαστον σῶμα

25. EKM Β' 379.

26. Παπάγγελος 1990, 354 εἰκ. 6 (BE 1991, 414· SEG 40, 525).

27. I. *Amphaxitis* I 12.

28. Πρβλ. ἐξαντλητικῶς Capdetrey 2007, 135-166 καὶ 2022, 171-211, μὲ τὴν παλαιότερη καὶ τὴν πρόσφατη σχετικὴ βιβλιογραφία, καὶ τὴν 200 σελίδων μονογραφία τοῦ Mileta 2008.

29. Σούδα, λ. βασιλεία (III).

30. Petsas 1978, 81· Μακαρόνας, Γιούρη 1989, 187-189 (SEG 39, 623)· πρβλ. SEG 43, 444.

31. Πλούτ. Ἀλέξ. 15.4· πρβλ. Λίβ. 39.24.2: vectigalia regni (...) fructibus (...) agrorum portoriorisque maritimis auxit.

τάλαντον³² (...) ἀποτινέτω εἰς τὸ βασιλικὸν δραχμὰς τρισχίλιας³³
[ἀποτινέτωσαν εἰς μὲν τὸ βασι|λικὸν καθ' ἕκαστον ἵππον δραχμὰς χι-
λίας³⁴ [τῶι] | βασιλικῶι (...)].³⁵

Διαχειριστὲς τοῦ βασιλικοῦ, δηλαδή τῆς βασιλικῆς περιουσίας, ἦσαν οἱ κατὰ τόπους χειρισταὶ καὶ οἰκονόμοι.³⁶ Ἡ ἐπιθεώρηση τῶν βασιλικῶν κτημάτων ἦταν μεταξὺ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.³⁷ Στὸν στρατὸ ἡ βασιλικὴ ἴλη, ἡ ὁποία ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς ἐταίρους τοῦ βασιλέως εἶναι σῶμα μονίμων πολεμιστῶν,³⁸ ἀντιπαράτιθεται στοὺς πολιτικούς στρατιῶτας,³⁹ οἱ ὁποῖοι στρατεύονται κατὰ περίπτωσιν καὶ ἐκ περιτροπῆς.⁴⁰ Στὴν ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης οἱ διορισμένοι ἀπὸ τὸν βασιλέα βασιλικοὶ δικασταὶ⁴¹ διακρίνονται ἀπὸ τοὺς κοινούς δικαστὲς τῶν πόλεων.⁴² Κατ' ἀνάλογο τρόπο στὸν τομέα τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν αἱ πολιτικαὶ πρόσοδοι,⁴³ αἱ πολιτικαὶ λειτουργίαι⁴⁴ καὶ ὁ πολιτικὸς πράκτωρ⁴⁵ διακρίνονται ἀπὸ τὰ βασιλικά καὶ τοὺς οἰκονόμους.⁴⁶ Ὅλα τὰ ἀνωτέρω δίπολα ἀντικατοπτρίζουν τὴν διφυῆ ὑπόσταση τοῦ μακεδονικοῦ κράτους, ποὺ ἐπίσημως δηλώνεται ὡς βασιλεὺς ὁ δεῖνα καὶ Μακεδόνες.⁴⁷ Ἐναργῆ εἰκόνα τοῦ παρέχει ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Ἀπόλλωνα καὶ κατάλογος ἐπωνύμων ἱερέων τῶν Καλινδοίων -(...) [οἷδ]ε ἱερεῖς ἐγένοντο | [ἀφ' οἷ] βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἔδωκε

32. Hatzopoulos 2001α, 154 ἀρ. 2 I A (SEG 49, 855), στ. 13-14.

33. Hatzopoulos 2001α, 154 ἀρ. 2 I A (SEG 49, 855), στ. 28.

34. Hatzopoulos 2001α, 154 ἀρ. 2 II (SEG 49, 722), στ. 2-3.

35. Hatzopoulos 2001α, 164 ἀρ. 4 (SEG 51, 907), στ. 3-4.

36. Βλ. Hatzopoulos 2001α, 151 ἀρ. 1 I (IG XII Suppl. 644), στ. 8-9: ... καὶ τὰς μὲν κλειδας τῶν ἀποθηκῶν ἐχέ|τωσαν οἱ διὰ τῶν οἰκονόμων χειρισταί· SEG 60, 604: (...) ὁ Δι|ογένης ἀπολυόμενος ἀ|πὸ τῆς οἰκονομίας SEG 60, 605: (...) αἱ ἄμπελοι κατε|χωρίσθησαν εἰς τὸ βασιλικόν (...).

37. Πρβλ. Helly, *Gonnoi* II 107-110: [τὴν ἐπ|σκεψιν τῶν ἐν Βοττεῖαι β|ασιλικῶν...].

38. Ἀρρ. Ἀν. 1.4.8: λαβὼν (...) καὶ τῶν ὑπέων τὴν βασιλικὴν ἴλην τὴν τῶν ἐταίρων (...).

39. Διόδ. 18.12.2.

40. Hatzopoulos 2001β, 49-50.

41. EKM Β' 425: (...) δίκης γενομένης | [ἐ]ν τοῖς βασιλικ<ο>ῖς δικα[σ][τ]αῖς (...).

42. EKM Β' 93, στ. 16, 26, 35-36: μάρτυρες δικαστῶν.

43. EKM Α' 3: (...) τῶν προσόδων τινὰς (...) εἰς τὰς πολιτικὰς κατατετάχθαι (...).

44. EKM Α' 4, στ. 7-8: (...) ἀτέλειαν τῶν πολιτικῶν λειτου[ρ]γιῶν Tziafalias, Helly 2010, 105, στ. 11-12 καὶ 24-25. Πρβλ. Ἀρρ. Ἀν. 1.16.5 κατωτέρω.

45. EKM Α' 1, στ. 95-96: καὶ πραξάτω αὐτὸν ὁ | [π]ολιτικὸς πρά(κ)τωρ (...).

46. Ἡ καὶ ἀπὸ τῆς προσόδου τῶν ἱερῶν στὴν περίπτωσιν τῆς Βέροιας (EKM Α' 3).

47. Βλ. Hatzopoulos 1996, I 314-316· Hatzopoulos 2020, 108-112.

Μακεδόσι | Καλίνδοια καὶ τὰ χωρία | τὰ περὶ Καλίνδοια (...),⁴⁸ ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ παρακολουθήσει ἐν τῷ γίνεσθαι τὴν μετατροπὴ τμήματος τῆς βασιλικῆς χώρας σὲ χώρα Μακεδόνων.⁴⁹ Ἡ δωρεὰ αὐτὴ ἀπαντᾷ καὶ στὸ ζητούμενο, ἂν δηλαδὴ τὰ βασιλικά, ἡ βασιλικὴ περιουσία, ἀνήκει στὴν διακριτικὴ ἐξουσία τοῦ ἐκάστοτε βασιλέως ποὺ τὴν χειρίζεται πρὸς ἴδιον ὄφελος ἢ εἶναι εἶδος παρακαταθήκης, καὶ ἐπιβεβαιώνει πανηγυρικὰ τὸν λόγο τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' στὴν Ὡπι: Κέκτημαι δὲ ἰδία οὐδέν, οὐδὲ ἔχει τις ἀποδείξει θησαυροὺς ἐμοὺς ὅτι μὴ ταῦτα ὑμέτερα κτήματα ἢ ὅσα ἔνεκα ὑμῶν φυλάττεται.⁵⁰

Χώρα

Χώρα εἶναι ὁρος οὐδέτερος καὶ χρειάζεται κάποιο ἐπίθετο γιὰ νὰ τὸν προσδιορίσει ἐκτὸς ἐὰν προσδιορίζεται ἀπὸ τὰ συμφραζόμενα. Στὸ χωρίο τοῦ Ἀρριανοῦ γονεῦσι δὲ αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ ὅσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτουργαίαι ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί,⁵¹ ἢ κατὰ χώραν ἀτέλεια⁵² δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀφορᾷ τὴν βασιλικὴ χώρα, ἀφοῦ δὲν μαρτυρεῖται φορολόγηση τῆς ιδιόκτητης γῆς στὴν Μακεδονία κατὰ τὴν περίοδο τῆς βασιλείας.⁵³ Στὴν ἀπάντηση τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' στοὺς πρεσβευτὲς τοῦ Φιλίππου ἡ λέξις χώρα σημαίνει τὴν βασιλικὴ χώρα μὲ τὴν ἐξάιρεση τῆς ἀναφορᾶς [τῆς] Δάτου χώρα[ς...], ποὺ ἀφορᾷ τὴν χώρα τῆς πόλεως Δάτου ἢ ὁποία ἄλλωστε δὲν ὑπῆρχε πλέον.⁵⁴ Ἐπίσης τὸ ἀντικείμενο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Φιλίππου Ε' στὸν ἐπιστάτη τῶν Εὐειστῶν εἶναι ἀπαραγνώριστα 50 πλέθρα τῆς βασιλικῆς χώρας.⁵⁵ Ἀντιθέτως, εἶναι προφανὲς ὅτι στὸ δημόσιο ἔγγραφο ἀπὸ τὴν Κύρρο ἡ διατύπωση τῇ γ χώραν τὴν Κυρραίων

48. I. *Amphaxitis* I 167, στ. 4-8.

49. Πρβλ. Hatzopoulos, *Macedonian Institutions* II 74 ἀρ. 58 (IG XII 4, 221A), στ. 6: τὴν λοιπὴν χώραν τὴν Μακεδόνων.

50. Ἀρρ. Ἀν. 7.9.9.

51. Ἀρρ. Ἀν. 1.16.5.

52. Βλ. σημ. 44.

53. Hatzopoulos 1996, I 436-437.

54. Hatzopoulos, *Macedonian Institutions* II ἀρ. 6: (...) [ἢ αὐτοῦ ἐστὶν] χώρα (...)· ὀρίσαι δὲ τὴν [ἀρ][γὸν] χώραν αὐτοῖς Φιλώταν καὶ Λεονν[ᾶτον] (...)· [ἐπεισβε]βήκασιν τῆς χώ[ρας] τῆς ἀρ][χαίας] (...)· [τῆς] Δάτου χώρα[ς] (...)· [Φιλίππου] δὲ ἔχειν τὴν χώραν τὴν [...]. Πρβλ. [ὑπὲρ] Φιλίππων καὶ τῆς [γῆς] καθὼς καὶ [ὅς]η [δ'] ἔστι περὶ Σειραϊκὴν γῆν καὶ (...).

55. Hatzopoulos, *Macedonian Institutions* II ἀρ. 17 (EAM 87): Συνχωρῶ οὖν αὐτοῖς [τὴν] Κορράγου [τοῦ] | Περδίκκου τῶν ἐγ Γρήϊαι μετοίκων χώραν ψιλὴν, [ἤν] | [φ]ασιν εἶναι πλέθρα πεντήκοντα (...).

παραπέμπει σὲ πολιτική χώρα,⁵⁶ ὅπως στὸ διάγραμμα περὶ στρατιωτικῆς θητείας ἢ ἀναφορά στὸν ἐπὶ τῆς χώρας πρέπει νὰ ἐννοηθεῖ στὸ πλαίσιο ἐκάστης πόλεως,⁵⁷ καὶ ὅπως στὴν ἐπιστολὴ τοῦ Φιλίππου Ε΄ στοὺς Διέστες ἡ χώρα ποὺ ἀναγνωρίζεται ὡς ἱερὰ εἶναι ἡ χώρα τῆς Κυζίκου.⁵⁸ Σὲ σπανιώτερες περιπτώσεις ὁ ὅρος σημαίνει γενικώτερα τὴν ἐπικράτεια χωρὶς νὰ γίνεται διάκριση μεταξὺ βασιλικῆς καὶ ἰδιόκτητης γῆς τῶν πολιτῶν, ὅπως στὴν συνθήκη τοῦ Ἀμύντα Γ΄ μὲ τοὺς Χαλκιδεῖς⁵⁹ ἢ στὸ ψήφισμα τῆς Γαζώρου πρὸς τιμὴν τοῦ Πλήστιος.⁶⁰

Οἱ ὅροι ποὺ ἐξετάσθηκαν στὸ πρῶτο μέρος τῆς παρούσας μελέτης ἀφοροῦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁροθεσίες μεταξὺ πολιτικῶν μονάδων (πόλεων ἢ κωμῶν) ἢ διευθετήσεις στὸ ἐσωτερικὸ πολιτικῶν μονάδων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὁροθεσίες ποὺ γίνονται μονομερῶς ἀπὸ τὴν κεντρικὴ βασιλικὴ ἐξουσία καὶ ἰσχύουν ἔναντι πάντων. Σ' αὐτὴν τὴν κατηγορίᾳ ἀνήκουν ὁ ἢ οἱ ὅροι ποὺ ἐπισημάνθηκαν στὸ ἀνατολικὸ τμήμα τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, τῆς μετέπειτα Ἑγνατίας, ἀπὸ τὸν L. Heuzey τὸ 1861 σὲ ἰδιωτικὴ οἰκία τῆς Δράμας,⁶¹ ἀπὸ τὸν Μ. Γιαννόπουλο τὸ 1893 στὴν οἰκία τοῦ Παντελάκη Πανταζίδη στὴν ἴδια πόλιν,⁶² καὶ ἀπὸ τὸν P. Collart τὸ 1933 κοντὰ στὴν ἀκρόπολιν τῶν Φιλίππων.⁶³ Οἱ ἐπιγραφὲς ὑπῆρξαν ἀντικείμενο μελέτης τοῦ P. Collart, τοῦ Ch. Edson⁶⁴ καὶ τοῦ J. P. Adams⁶⁵. Ὁ πρῶτος ὑποστηρίζει ὅτι πρόκειται γιὰ ἓναν ἢ τὸ πολὺ δύο λίθους, δηλαδὴ γι' αὐτὸν ποὺ σώζεται καὶ ἴσως γιὰ τὸν λίθο ποὺ εἶδε ὁ Γιαννόπουλος. Ὁ Edson ἐπέμεινε ὅτι πρόκειται γιὰ τρεῖς διαφορετικὸν λίθους, ἐπειδὴ ἡ διάταξη τῶν λέξεων στὸ ἀπόγραφο τοῦ Γιαννόπουλου διαφέρει ἀπὸ ἐκείνην τῶν ἄλλων δύο ἐπιγραφῶν καὶ ἐπειδὴ ὁ σωζόμενος λίθος ἀπὸ τοὺς Φιλίππους δὲν φέρει ἴχνη φθορᾶς, ἐνῶ ὁ λίθος ποὺ εἶδε ὁ Γιαννόπουλος

56. EKM Β΄ 401, στ. 7, καὶ γιὰ πλήρη ἀνάλυση, βλ. Hatzopoulos, Gounaropoulou 2013, 1378-1396.

57. Hatzopoulos 2001α, 157 ἀρ. 2 II (SEG 49, 722), στ. 1: (...) τῶι δὲ ἐπιστάτῃ καὶ τῶι ἐπὶ τῆς χώρας ἐμφα[νιζέτωσαν] (...).

58. SEG 48, 785 : (...) οἱ ἀποδιδόντες ὑμῖν τῇ|[v] ἐπιστολὴν παραγε|γόνασιν παρὰ τῆς τῶν | [Κυζικηνῶν πόλεως ἐ|[παγγ]έλλοντες τήν τε | [πόλιν κα]ῖ τὴν χώραν ἱερὰ|[v] οὖσαν (...).

59. Hatzopoulos, *Macedonian Institutions* II 19-20 ἀρ. 1: (...) Ἐάν τις ἐπ' Ἀμύν|ταν ἦι ἐς τῇ|[v] χώραν ἐπὶ π|ολέμοι (...).

60. Hatzopoulos, *Macedonian Institutions* II 57-58 ἀρ. 39: (...) Ἐπεὶ οὖν ἀξίως τοῦ τε βα|σιλέως καὶ τῶν πολιτῶν πρ[ο]ενοήσατο τῆς χώρας τοῦ διασωθῆ|[να]ι (...).

61. Heuzey, Daumet 1876, 143 ἀρ. 73: Ὅρος | τῆς ὁδοῦ.

62. Giannopoulos 1893, 633.

63. Collart 1933, 363-365 ἀρ. 23.

64. Edson 1951, 11-12.

65. Adams 1982, 272-274.

χρησίμευε ως αναβαθμός στην οικία του Πανταζίδη και επομένως θα έπρεπε να παρουσιάζει τὰ ανάλογα αποτυπώματα της χρήσεώς του. Ὁ Adams ἀποφεύγει νὰ λάβει σαφή θέση. Δεδομένου ὅμως ὅτι ὁ σωζόμενος λίθος τῶν Φιλίππων φέρει ἀκριβῶς τὴν ἴδια ἀπόκρουση στὸ πρῶτο γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς ὅπως ὁ λίθος ποὺ εἶδε ὁ Heuzey στὴν Δράμα, εἶναι πιθανὸν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἴδιου μνημείου. Καθὼς δὲ εἶναι μᾶλλον ἀπίθανο δύο ἰδιωτικὲς οἰκίες τῆς Δράμας νὰ στέγαζαν τὴν ἴδια περίπου χρονικὴ περίοδο δύο σχεδὸν ἴδια –καὶ μάλιστα σπανιώτατα– μνημεῖα καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι καθόλου ἀπίθανο ὁ Γιαννόπουλος νὰ μὴν ἀντέγραψε ἐπὶ τόπου τὴν ἐπιγραφή, ἀλλὰ νὰ κατέγραψε ἀργότερα τὸ κείμενο ἀπὸ μνήμης ἀποκαθιστώντας ἀσυνείδητα τὴν ἐνότητα τῆς λέξεως ΟΔΟΥ μετὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ πρῶτου της γράμματος στὸν τρίτο στίχο, τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι ὁ Collart εἶχε δίκαιο καὶ, ἐπομένως, ὅτι ὑπῆρξε ἐξ ἀρχῆς ἓνας καὶ μόνον λίθος.

Τί ἀκριβῶς ὅμως ὄριζε ὁ ὅρος τῆς ὁδοῦ; Καὶ ἐπ’ αὐτοῦ δίστανται οἱ γνώμες τῶν τριῶν μελετητῶν ποὺ προβληματίσθηκαν γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ ἡ τῶν λίθων. Ὁ Collart υἱοθετεῖ προφορικὴ γνώμη τοῦ L. Robert κατὰ τὴν ὁποία θὰ ὄριζε τὴν ἀφετηρίαν μᾶλλον παρὰ τὴν ὁριογραμμὴ τῆς ὁδοῦ ἢ ὁποία θὰ πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ ὅλους σεβαστή.⁶⁶ Τὴν γνώμη τοῦ Robert ἀσπάζεται καὶ ὁ Edson,⁶⁷ ἐνῶ ὁ Adams ἀμφισβητεῖ τὴν ὁποιαδήποτε σχέση τοῦ ἡ τῶν ὄρων μετὰ τὴν βασιλικὴ καὶ κατόπιν Ἑγνατία ὁδὸ. Δὲν κατανοεῖ ὅμως τὰ γαλλικὰ τοῦ Collart καὶ ἀποδίδει σ’ αὐτὸν καὶ τὸν Robert ἀπόψεις ποὺ δὲν ἀσπάζονται.⁶⁸ Πάντως, τὰ ἐπιγραφικὰ παραδείγματα ποὺ παραθέτει ὁ Collart (καθ’ ὑπόδειξιν τοῦ Robert;) δὲν ἔχουν ἀναγκαστικὰ σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις τὸ νόημα ποὺ τοὺς ἀποδίδεται.⁶⁹

Μία ἄλλη πολὺ σημαντικὴ, ἀλλὰ ἀτυχῶς καὶ πολὺ ἐφθαρμένη ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κύρρο διευκολύνει τὴν κατανόηση τοῦ ὅρου τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ.⁷⁰ Τὸ δημόσιο αὐτὸ ἔγγραφο προνοεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὅρισμό τῆς χώρας τῆς Κύρρου, γιὰ τὴν τήρηση ἢ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ δημόσιου χώρου ὅπουδὴποτε ὑπάρχουν βλάβες ἢ καταπατήσεις: στὶς ὑπεραστικὲς καὶ ἀστικὲς ὁδοὺς ἢ καὶ στὴν ἀγορὰ τῆς πόλεως. Τὸ ἔγγραφο περιγράφει λεπτομερῶς τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν ποὺ ἀνήκουν στὸ δημόσιο καὶ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν ἀποκατάστασή τους μετὰ τὴν κατεδάφιση τῶν παρανόμων κτισμάτων καὶ τὴν πρόσχωση τῶν παρανόμων σκαμμάτων.

66. Collart 1933, 364.

67. Edson 1951, 11.

68. Adams 1982, 274. Ὁ Adams δυσκολεύεται ἐπίσης νὰ φαντασθεῖ πῶς ἓνας ὅρος τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ μπορούσε νὰ μεταφερθεῖ περὶ τὰ 15 χιλιόμετρα ἔως τὴν Δράμα καὶ ἀργότερα ἀπὸ ἐκεῖ στοὺς Φιλίππους.

69. Collart 1933, 364 σημ. 4.

70. EKM Β’ 401· γιὰ πλήρη ἀνάλυση, βλ. Hatzopoulos, Gounaropoulou 2013, 1378-1396.

Εἶναι προφανές ὅτι οἱ αὐθαίρετες κατασκευές καὶ ἡ καταπάτηση δημοσίων γαιῶν εἶναι διαχρονικὸ πρόβλημα τοῦ δημοσίου.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ὅσων προηγήθηκαν ὁ ὅρος τῆς βασιλικῆς γῆς⁷¹ στὴν Εὐρωπὸ ἀποκτᾷ τὴν πλήρη σημασία του, ποὺ εἶναι ἡ προάσπιση τοῦ βασιλικοῦ ἀγαθοῦ ὄχι πρὸς ὄφελος τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ποὺ αὐτὸς ἐκπροσωπεῖ. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι καλλιεργητὲς τῆς βασιλικῆς γῆς τῆς Ζέλειας καταγγέλλουν σὲ βασιλικὸ ἐπιθεωρητὴ τοῦ Ἀντιόχου Β΄ τὴν αὐθαίρετη καταπάτηση βασιλικῆς ὁδοῦ ἀπὸ γείτονες.⁷²

Θώμη Σαββοπούλου,
Ἐπίτιμη Προϊσταμένη Τμήματος
Προϊστορικῶν καὶ Κλασικῶν Ἀρχαιολογικῶν Χώρων,
Μνημείων, Ἀρχαιογνωστικῆς Ἑρευνας καὶ Μουσείων, ΥΠΠΟΑ
s.thomaida@yahoo.gr

Μιλτιάδης Β. Χατζόπουλος,
Ὁμότιμος Διευθυντὴς Ἑρευνῶν,
Ἰνστιτούτο Ἱστορικῶν Ἑρευνῶν
mhatzop@eie.gr

71. Ὅπως καὶ τῆς χώρας βασιλικῆς τοῦ βουλευμάτος τῆς Συγκλήτου (βλ. ἀνωτέρω σημ. 3).

72. OGIS 225, στ. 40-46. Βλ. σχετικὰ Schuler 2023, 291-292.

Summary

The discovery of a well-preserved boundary stone of royal land in a field near (ancient and modern) Europos, dating from the Hellenistic period, raises again the much-discussed question of royal land in Macedonia and, more generally, in the Hellenistic kingdoms. The authors of the present paper seize the opportunity of this unique discovery in order to review the use of boundary stones (ὅροι) in Macedonia and to discuss the meaning of ‘royal’ (βασιλικός) as opposed to ‘civic’ or ‘sacred’, and of the term ‘land’ (χώρα), which can apply to royal possessions as well as to land belonging to the Macedonian *ethnos* (normally subdivided in civic units). In fact, boundary stones of royal land are destined to preserve public property not for the sake of a king as an individual, but of the common weal which he represents.

Résumé

La découverte, dans un champ près du village d’Europos, d’une borne de terre royale datant de la haute période hellénistique relance la question souvent débattue de la terre royale en Macédoine et, de façon plus générale, dans les royaumes hellénistiques. Les auteurs du présent article saisissent l’occasion de cette découverte unique pour passer en revue l’emploi de bornes (ὅροι) en Macédoine et pour éclaircir le sens du terme ‘royal’ (βασιλικός), en opposition à ‘civique’ ou ‘sacré’, ainsi que du terme χώρα, qui peut s’appliquer aussi bien aux possessions royales qu’à la terre appartenant à la ‘nation’ macédonienne (normalement subdivisée en unités civiques). En conclusion, les bornes de la terre royale étaient destinées à préserver la propriété publique, non pas dans l’intérêt du roi en tant qu’individu, mais dans l’intérêt du bien public qu’il représente.

Συντομογραφίες - Βιβλιογραφία

(για τις συντομογραφίες των επιγραφικών εκδόσεων, πλὴν EAM, EKM Α', EKM Β', βλ. <https://aiegl.org/grepiabbr.html>)

- Ἀρναούτογλου, Ἡ. Ν. 2018. «Μία ἐπισκόπηση τοῦ δικαϊκοῦ φαινομένου στὴ ρωμαϊκὴ Μακεδονία», στὸ Μ. Γιούνη (ἐπιμ.), *Δίκαιο καὶ Ἱστορία 3. Πρακτικὰ Ἰθ' Συνάντησης Ἱστορικών τοῦ Δικαίου. Κομοτηνὴ. 15-16.10.2016*. Ἀθήνα – Θεσσαλονίκη, 95-138.
- EAM: Ριζάκης, Ἀ., Τουράτσογλου, Γ., *Ἐπιγραφές Ἄνω Μακεδονίας (Ἐλίμεια, Ἑορδαία, Νότια Λυγκηστίς, Ὀρεστίς)*, τ. Α': *Κατάλογος ἐπιγραφῶν*. Ἀθήνα 1985.
- EKM Α': Γουναροπούλου, Λ., Χατζόπουλος, Μ. Β., *Ἐπιγραφές Κάτω Μακεδονίας (μεταξὺ τοῦ Βερμίου ὄρους καὶ τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ)*, τεῦχ. Α': *Ἐπιγραφές Βεροίας*. Ἀθήνα 1998.
- EKM Β': Γουναροπούλου, Λ., Πασχίδης, Π., Χατζόπουλος, Μ. Β., *Ἐπιγραφές Κάτω Μακεδονίας (μεταξὺ τοῦ Βερμίου ὄρους καὶ τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ)*, τεῦχ. Β': *Μέρος Α': Ἐπιγραφές Ἀλώρου, Αἰγεῶν, Μίεζας, Μαρινίας, Σκύδρας, Νεαπόλεως, Ἑδεσσας. Μέρος Β': Ἐπιγραφές Κύρρου, Γυρβέας, Τύρισσας, Πέλλας, Ἀλλάντης, Ἰχνῶν, Εὐρωποῦ, Βόρειας Βοττίας, Ἀλμωπίας*. Ἀθήνα 2015.
- Θ-ink: *Περιπτώσεις ἀρχαίων καὶ ἱστορικῶν γκράφιτι ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα: Συλλογικὸς τόμος στὸ πλαίσιο τοῦ ἔργου «Θ-ink: Τὸ γκράφιτι ὡς ἱστορικὴ μαρτυρία καὶ ὡς φθορὰ στὰ ἀρχαῖα μνημεῖα»*. Ἀθήνα 2023.
- Μακαρόνας, Χ., Γιούρη, Ε. 1989. *Οἱ οἰκίες ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης καὶ Διονύσου τῆς Πέλλας*. Ἀθήνα.
- Παπάγγελος, Ἰ. Α. 1990. «Ὁ πόρος τοῦ Μαρμαρίου», στὸ *Μνήμη Δ. Λαζαρίδη. Πόλις καὶ χώρα στὴν ἀρχαία Μακεδονία καὶ Θράκη. Πρακτικὰ ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου, Καβάλα 9-11 Μαΐου 1986*. Θεσσαλονίκη, 334-356.
- Πίκουλας, Γ. Α. 1996. «Τερμονισμοὶ Μακεδονίας: Συμβολὴ πρώτη», *Ἀρχαία Μακεδονία VI* [1999], 893-902.
- Σβέρκος, Ἡ. Κ. 2011. «Ἡ ἱστορικὴ ἔρευνα στὴν Ἄνω Μακεδονία ὑπὸ τὸ φῶς τῶν νέων ἐπιγραφικῶν εὐρημάτων», *ΑΕΑΜ 2*, 238-309.
- Adams, J. P. 1982. «Polybius, Pliny and the Via Egnatia», στὸ J. P. Adams, E. N. Borza (ἐπιμ.), *Philip II, Alexander the Great and the Macedonian Heritage*. Washington D.C., 269-302.
- Batzlou, A., Pikoulas, Y. 2006. «A Senatus Consultum from Demetrias», στὸ *Inscriptions and History of Thessaly: New Evidence. Proceedings of the International Symposium in Honor of Professor Christian Habicht*. Βόλος, 79-89.
- Bikerman, E. 1938. *Institutions des Séleucides*. Παρίσι.
- Capdetrey, L. 2007. *Le pouvoir des Séleucides : Territoire, administration, finances d'un royaume hellénistique (312-129 avant J.-C.)*. Πέν.
- Capdetrey, L. 2022. *L'Asie Mineure après Alexandre (vers 323-vers 270 av. J.-C.) L'invention du monde hellénistique*. Πέν.
- Collart, P. 1933. «Inscriptions de Philippos», *BCH 57*, 313-379.
- Edson, C. 1951. «The Location of Cellae and the Route of the Via Egnatia in Western Macedonia», *CPh 46*, 1-16.
- Giannopoulos, M. 1893. «Nouvelles et correspondance (par Th. Homolle)», *BCH 17*, 633.

- Hammond, N. G. L. 1989. *The Macedonian State: The Origins, Institutions and History*. Ὁξφόρδη.
- Hatzopoulos, M. B. 1996. *Macedonian Institutions under the Kings*, τ. I: *A Historical and Epigraphic Study*, τ. II: *Epigraphic Appendix* (Μελετήματα 22). Ἀθήνα.
- Hatzopoulos, M. B. 2001α. *L'organisation de l'armée macédonienne sous les Antigonides : Problèmes anciens et documents nouveaux* (Μελετήματα 30). Ἀθήνα.
- Hatzopoulos, M. B. 2001β. « La lettre d'Antigone Doson à Béroia et le recrutement de l'armée macédonienne sous les derniers Antigonides », στὸ R. Frei-Stolba, K. Gex (ἐπιμ.), *Recherches récentes sur le monde hellénistique. Actes du colloque international organisé à l'occasion du 60e anniversaire de Pierre Ducrey (Lausanne, 20-21 novembre 1998)*. Βέρνη – Νέα Ὑόρκη, 45-52.
- Hatzopoulos, M. B. 2022. *Ancient Macedonia*. Βεροῤίνο – Βοστώνη.
- Hatzopoulos, M. B., Gounaropoulou, L. 2013. « Un règlement urbanistique de Kyrrhos (Macédoine) », *CRAI*, 1369-1396.
- Helly, B. 1973. *Gonnoi*, τ. I: *La cité et son histoire*, τ. II: *Les inscriptions*. Amsterdam.
- Heuzey, L., Daumet, H. 1876. *Mission archéologique de Macédoine*. Παρίσι.
- Lucas, G. 1997. *Les cités de la haute vallée du Titarèse*. Λυών.
- Mari, M. 2022: «Re macedoni, realtà locali e controllo del territorio», *Politica antica* 12, 53-71.
- Mileta, C. 2008. *Der König und sein Land: Untersuchungen zur Herrschaft der hellenistischen Monarchen über das königliche Gebiet Kleinasien und seine Bevölkerung*. Βεροῤίνο.
- Papazoglou, F. 1979. « Gouverneurs de Macédoine : À propos du second volume des *Fasti*, par Th. Sarikakis », *ŽA* 29, 227-249.
- Petsas, P. 1978. *Pella: Alexander the Great's Capital*. Θεσσαλονίκη.
- Rostowzew, M. 1910. *Studien zur Geschichte des römischen Kolonats*. Λειψία – Βεροῤίνο.
- Rousset, D. 1994. « Les frontières des cités grecques : Premières réflexions à partir du recueil des documents épigraphiques ». *Cahiers du Centre G. Glotz* 5, 97-126.
- Schuler, C. 2023. «Die Strukturierung des Raums in den Hellenistischen Königreichen», στὸ D. Rousset, P. Derron (ἐπιμ.), *Les concepts de la géographie grecque : Huit exposés suivis de discussions* (Entretiens sur l'Antiquité classique 68). Vandœuvres, 276-301.
- Tziafalias, A., Helly, B. 2010. « Inscriptions de la Tripolis de Perrhébie : Lettres royales de Démétrios II et Antigone Dôsôn », *Studi ellenistici* 24, 71-125.
- Wace, A. J. B., Thompson, M. S. 1910. «A Latin Inscription from Perrhaebia», *ABSA* 17, 193-204.

Εἰκ. 1: Ὅρος, πρόσθια ὄψη (φωτ. Θ. Σαββοπούλου).

Εἰκ. 2: Ὅρος, ὀπίσθια ὄψη
(εὐγενὴς παραχώρηση Ἀρχαιολογικῆς Ἐφορείας Κιλκίς).

Εἰκ. 3: Ὅρος, δεξιὰ ὄψη (εὐγενὴς παραχώρηση Ἀρχαιολογικῆς Ἐφορείας Κιλκίς).

Εἰκ. 4: Ὅρος, ἀριστερὴ ὄψη (εὐγενὴς παραχώρηση Ἀρχαιολογικῆς Ἐφορείας Κιλκίς).

Εἰκ. 5: Όρος, ἄνω ὄψη (εὐγενὴς παραχώρηση Ἀρχαιολογικῆς Ἐφορείας Κιλκίς).

Εἰκ. 6: Όρος, κάτω ὄψη (εὐγενὴς παραχώρηση Ἀρχαιολογικῆς Ἐφορείας Κιλκίς).

Εἰκ. 7: Ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία τῆς εὐρέσεως τοῦ ὄρου (Google Earth, ἐπεξεργασία: Β. Σαββόπουλος).